

милостъ сичко знае и отъ сичко отбира,
защото азъ сѫмъ обиколилъ сичката тур-
ска земя : азъ сѫмъ ходилъ и въ Сърбия,
и въ Босна, и въ Арнаутлукуть, и въ Из-
митъ, и въ Енишевиръ, и дяволътъ ма знае
дѣ сѫмъ още ходилъ и по кои страни не
ма е носилъ вѣтарътъ, — и за това мога да
ти кажа, че ти нищо не знаешъ. Отъ е-
дренското вино по-добро никадѣ нѣма, —
нито ще и да бѫде. Ти по-добре би направ-
вилъ, ако би гледалъ своята работа и не
размишлялъ би за такива нѣща, за които
нѣмашъ никакво понятие. Азъ мисла,
че ти хилядо пѫти по-добре би направилъ,
ако би гледалъ своите слова : буке а ба,
веде а ва, глаголе а га, и да нагледвашъ
дѣцата си и школото си ; а конете и ви-
ното да оставишъ мене.

— Азъ за тия нѣща зная по-добре,
защото сѫмъ ученъ човѣкъ ; а твоя ми-
лостъ, байо Либене, и до днесъ пишешъ
на рабушъ . . . Мене за каквото и да ма-